

Onderwerp Informatie Wet maatregelen WWB en Participatiewet

Steller J. Hettinga

De leden van de raad van de gemeente Groningen
te
GRONINGEN

Telefoon (050) 367 54 46 Bijlage(n) 2

Ons kenmerk SZ 14.4142895

Datum **20 MRT 2014** Uw brief van

Uw kenmerk -

Zoals u bekend heeft de regering twee belangrijke wetten in voorbereiding die ingrijpende gevolgen hebben voor onze lokale sociale zekerheid.

Het gaat om:

-Wet maatregelen Wet werk en bijstand (WWB) en enkele andere wetten
-de Participatiewet.

Met deze brief informeren wij u over de hoofdlijn van beide wetten. Hoewel er al veel bekend is geworden via pers en media menen wij er goed aan te doen u te voorzien van een zo volledig mogelijk overzicht van de wettelijke maatregelen.

Inmiddels zijn beide wetsvoorstellen door de Tweede Kamer aangenomen en zijn deze ter behandeling aangeboden aan de Eerste Kamer. Zoals het er nu voor staat zullen beide wetten per 1 januari 2015 in werking treden. Als het komt tot invoering van genoemde wetgeving dan vraagt dit nogal wat aan besluitvorming van uw raad de komende tijd. Uw raad zal een aantal verordeningen vast moeten stellen.

In de bijlagen bij deze brief treft u een beschrijving aan van de diverse maatregelen en instrumenten. Daarbij geven wij tevens aan op welke onderdelen de gemeente beleidskeuzes heeft en verordeningen moet maken.

-Inhoudelijk-

De aanpassing van de WWB voorziet in een aantal maatregelen waarmee het Rijk beoogt de sociale zekerheidswetgeving betaalbaar en toegankelijk te houden. De bijstand wordt activerender gemaakt. Gemeenten krijgen de opdracht om beleid te formuleren over de zogeheten 'tegenprestatie' te verrichten naar vermogen door bijstandsgerechtigden. Sancties op het niet nakomen van arbeidsverplichtingen worden geüniformeerd en agressief gedrag van belanghebbenden in het publieke domein kan voortaan sneller worden bestraft.

Bijstandsgerechtigden die met meer mensen in één huis wonen ontvangen straks een lagere uitkering. Het armoedebeleid wordt geïntensiveerd, waarmee o.a. wordt bedoeld dat gemeenten meer individueel maatwerk moeten leveren in plaats van het categoriaal verstrekken van bijstand.

Deze wet kent veel technische bepalingen en laat gemeenten maar weinig beleidsvrijheid. De behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer is niet zonder horten en stoten gegaan. Op 3 februari 2014 heeft staatssecretaris mw. Klijnsma een akkoord bereikt met de coalitiepartners en de 'bevriende' oppositiepartijen, wat heeft geleid tot aanpassing van het eerdere wetsvoorstel. Divosa heeft geoordeeld dat de WWB-maatregelen zijn ontdaan van het grimmige karakter. Gemeenten krijgen toch meer beleidsvrijheid dan in eerste instantie de bedoeling was.

In de bijlage laten we zien op welke onderdelen het huidige wetsvoorstel is verzacht in vergelijking tot het eerdere wetsvoorstel.

Ook in het voorstel Participatiewet is een belangrijke wijziging aangebracht. Tot dan toe zouden alle Wajongers met arbeidsvermogen in de periode 2015-2018 naar de gemeenten worden overgedragen. Dat gaat nu niet gebeuren. Deze groep blijft bij het UWV zij het met een iets lagere uitkering (minus 5%). Nieuwe gevallen komen wel bij de gemeente terecht voor begeleiding en ondersteuning.

Het doel van de Participatiewet blijft dat zoveel mogelijk mensen worden toegeleid naar werk.

Er wordt één regeling gecreëerd voor alle mensen die kunnen werken, maar daarbij ondersteuning nodig hebben. Deze mensen zitten nu in de WWB (de wet Werk en Bijstand), Wsw (de Wet sociale werkvoorziening). De zoektijd voor mensen van 27 jaar en ouder en ook het eerder voorgestelde plan van aanpak door deze categorie hebben zijn na 3 februari en de behandeling in de Tweede Kamer uit het wetsvoorstel geschrapt. Toegevoegd is een nieuw instrument de 'individuele studietoelage' (nieuw artikel 36b Participatiewet) gericht op stimulering school en opleiding arbeidsgehandicapten.

Om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te helpen creëren werkgevers extra banen. Hierover zijn afspraken gemaakt in het Sociaal akkoord. Werkgevers in de particuliere sector zorgen landelijk voor 100.000 extra banen. De overheid zorgt voor nog eens 25.000 extra banen. Dit start reeds in 2014. Als uit een eerste meting eind 2015 blijkt dat de afgesproken aantallen niet worden gerealiseerd, treedt de Quotumwet in werking. De eerder genoemde afspraken van 3 februari 2014 hebben geleid tot een op-plus van 5000 banen.

Om mensen met een arbeidsbeperking aan de slag te helpen kunnen gemeenten kiezen voor het inrichten van een nieuwe vorm van beschermt werk en kan gebruik worden gemaakt van het instrument loonkostensubsidie. De per arbeidsmarktregio op te richten Werkbedrijven krijgen een belangrijke rol bij het plaatsen van mensen met een arbeidsbeperking bij een werkgever.

Nog niet alles is uitgekristalliseerd. Een aantal zaken zal door gemeenten en sociale partners nog verder uitgewerkt worden in de Werkkamer, die inmiddels een aantal uitgangspunten heeft geformuleerd.

-Financiën macroniveau-

Beide wetsvoorstellen hebben financiële implicaties. Het is te vroeg om deze door te vertalen naar de gemeente. Daarom volstaan we met de informatie die op macroniveau beschikbaar is.

De maatregelen in het eerste wetsvoorstel dragen ertoe bij dat zowel het aantal huishoudens in de bijstand als het budgettaire beslag afneemt. Op vrijwel alle maatregelen is door het Rijk een bezuiniging ingeboekt. Behalve die met betrekking tot de intensivering van het Armoedebeleid. In het budget bijzondere bijstand wordt structureel € 100 mln. toegevoegd. Het Rijk gaat ervan uit dat de Wet maatregelen WWB leidt tot een daling van de uitvoeringskosten vanwege lager bijstandsvolume (ca. € 7 mln. structureel). Dat zal overigens niet aan het Gemeentefonds worden onttrokken. Er komt voor 2014 een eenmalige implementatievergoeding van € 5 mln.

Wat betreft de financiële effecten na invoering van de Participatiewet melden wij het volgende. Er komt een gebundeld re-integratiebudget, waarin het flexibele re-integratiebudget Wwb (p-budget oude stijl), de middelen van de sw oude stijl en een deelbudget van de Wajong zijn samengevoegd. Nominaal stijgt dit budget de komende jaren. We moeten daarmee echter meer doen en meer mensen bedienen.

Per saldo leidt dat tot een financiële opgave. Vooral de verlagingen van de wsw-subsidies op het zittende bestand zullen ertoe leiden dat het tekort van iederz, een zware post zal blijven.

De kosten van het nieuwe instrument 'loonkostensubsidie' dient de gemeente te betalen uit het inkomensdeel. Het Rijk voegt daar extra middelen aan toe.

Aangezien de Eerste Kamer geen recht van amendement heeft, kunnen we nu uitgaan van de voorstellen zoals die er liggen.

We zullen uw raad tijdig opnieuw informeren en gaan graag met u in gesprek over de te maken keuzes.

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
dr. R.L. (Ruud) Vreeman

de secretaris,
drs. M.A. (Maarten) Ruys

Bijlage 1 -Overzicht maatregelen Wet Maatregelen WWB (ingangsdatum 1 januari 2015)

- Invoering Kostendelersnorm.

Als een bijstandsgerechtigde belanghebbende met een of meer meerderjarige personen op een adres woont, dan heeft dat invloed op de uitkeringshoogte: die wordt naar beneden bijgesteld. Meer mensen die in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben genieten schaalvoordelen. Daarom kiest de wetgever voor een verlaging van de normuitkering. Commerciële relaties zoals (onder)huur en kostwinnerschap vallen buiten deze regeling. Ook studenten en scholieren (WSF, WTOS, BBL) vallen hier buiten. In het Sociaal Akkoord is afgesproken dat er (macro) structureel 100 miljoen euro beschikbaar wordt gesteld, waarmee gemeenten voor kwetsbare groepen met een zorgbehoefte de effecten van de kostdelersnorm kunnen compenseren. Deze afspraak wordt nog nader uitgewerkt.

→*Beleidsruimte/Verordening?*

dit onderdeel hoeft niet in een verordening te worden geregeld. Wel valt een keuze te maken in de verzachting van effecten. Het gaat dan om situaties waarin mantelzorg of langdurige zorg wordt verleend aan een huisgenoot. In verband met het veranderde systeem van normering, dient de Toeslagenverordening te worden ingetrokken

- Intensivering Armoedebeleid.

De zogeheten categoriale bijstand wordt afgeschaft. De focus wat betreft armoedebeleid en bijzondere bijstand komt derhalve meer te liggen op maatwerk. Waarbij, en dat is een belangrijke toevoeging, een meer integrale koppeling wordt gemaakt met de persoonlijke en maatschappelijke situatie waarin iemand (of het gezin) verkeert, gericht op deelname aan het arbeidsproces en participatie. De categoriale regelingen de Collectieve zorgverzekering voor minima (CAV/CZM) en de stadspas voor maatschappelijke-culturele-sportieve doeleinden kunnen blijven bestaan. De regering stelt structureel € 100 mln. extra beschikbaar voor de intensivering van het armoedebeleid.

De langdurigheidstoeslag in zijn huidige vorm verdwijnt. De regering vindt dat deze generieke regeling een ongerichte werking heeft en de rechtsongelijkheid bevordert tussen gemeenten. Daarvoor in de plaats komt een systeem van individuele inkomensvoorslag die iemand kan aanvragen. Om daarvoor in aanmerking te komen moet er sprake zijn van een langdurig laag inkomen en dat er geen zicht is op inkomensverbetering. Daarbij kan dan rekening worden gehouden met de krachten en bekwaamheden van de persoon, alsmede de inspanningen die zijn verricht om te komen tot inkomensverbetering.

→*Beleidsruimte/Verordening?*

De individuele inkomensvoorslag moet in een verordening worden geregeld. Het gaat daarbij om de hoogte van de voorslag en ook om de invulling van de begrippen 'langdurig', 'laag' inkomen en 'zicht op inkomensverbetering'. Individueel maatwerk is het uitgangspunt.

De verordening 'Maatschappelijke participatie schoolgaande kinderen' moet worden ingetrokken. Dat is een technische kwestie aangezien deze verordening verwijst naar diverse regelingen, die komen te vervallen.

- Studiekostenregeling

Tijdens behandeling in de Tweede Kamer is een amendement aangenomen over de introductie van een individuele studietoeslag, als onderdeel van bijzondere bijstand. Het betreft een nieuw artikel 36b WWB/Participatiewet. De ratio ervan is: arbeidsgehandicapten ervaren het leenstelsel van de Wet Studiefinanciering mogelijk als belemmerend om scholing of opleiding te starten. Deze nieuwe regeling, uit te voeren door de gemeente, beoogt die belemmering weg te nemen.

→ *Beleidsruimte/Verordening?*

Er is een verordening vereist ten aanzien van dit onderdeel. Nadere keuzes wat betreft hoogte en frequentie van de vergoeding moeten worden gemaakt.

- Arbeids- en re-integratieverplichting

De mogelijkheid voor de alleenstaande ouder met kinderen jonger dan 5 jaar om ontheffing te verzoeken en te verkrijgen van de arbeidsverplichting blijft gehandhaafd. De ontheffing van de arbeidsverplichting voor de Wsw-er op de wachtlijst (die nog bestaat tot 1-1-2015) komt te vervallen. Voor alle bijstandsgerechtigden geldt de hoofdregel:

- arbeidsverplichting
- re-integratieverplichting en
- plicht tot tegenprestatie naar vermogen.

Uitgangspunt van de wetgever is dat de op te leggen verplichtingen aangepast worden aan de mogelijkheden die een bijstandsgerechtigde (nog) heeft. Tijdelijke ontheffing blijft mogelijk van arbeidsplicht en de plicht tot tegenprestatie. In die gevallen kan maatwerk worden gegeven om een verantwoorde combinatie te leveren tussen arbeid en zorg-/gezinstaken.

Bijstandsgerechtigden die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn, kunnen permanent worden ontheven van bovenstaande verplichtingen.

→ *Beleidsruimte/Verordening?*

De huidige Re-integratieverordening WWB moet worden aangepast. Daaraan voorafgaand kan de verkennende vraag worden gesteld of het misschien wenselijk is om te komen tot één Participatieverordening met diverse hoofdstukken.

- Verplichting tot tegenprestatie naar vermogen

De regering is van oordeel dat het principe van wederkerigheid (voor wat hoort wat) bij een uitkering aansluit bij een meer participerende samenleving, waarin iedereen naar vermogen bijdraagt en verantwoordelijkheid neemt.

In de wet is dan ook de opdracht aan de gemeente opgenomen om beleid te ontwikkelen op dit onderdeel, wet betreft aard, duur en urenomvang van de tegenprestatie. Het is de bedoeling van de wetgever dat uitkeringsgerechtigden naar vermogen de door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden moeten verrichten. Voor deze werkzaamheden geldt dat deze worden

verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en ze mogen niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Het moet gaan om activiteiten, die op zichzelf de arbeidsinschakeling niet mogen doorkruisen. De tegenprestatie is ook niet gericht op arbeidsinschakeling en re-integratie, maar op het iets 'terug doen' voor de samenleving als een soort burgerplicht.

→ *Beleidsruimte/Verordening?*

Op dit punt moet een verordening worden gemaakt. Daarin moeten plaats krijgen: wie komen hiervoor in aanmerking, wanneer, in welke omvang, hoe lang. Wat gaat de gemeente zelf organiseren en wat kunnen we misschien overlaten aan het veld, in combinatie met gebiedsgebonden (wijk)aanpak.

In tegenstelling tot het oorspronkelijke wetsvoorstel krijgen gemeenten meer beleidsvrijheid op dit onderdeel. Het is van belang dat betrokkenen invloed hebben op de keuze van hun maatschappelijk nuttige activiteit die ze als tegenprestatie kunnen verlenen. Is een betrokkene al maatschappelijk actief (bijvoorbeeld met de zorg voor een ouder of een gehandicapt kind), dan is het van belang dat gemeenten met deze individuele activiteiten rekening houden bij de beoordeling en het besluit rond de tegenprestatie naar vermogen. Bij de beoordeling kunnen de omvang en de duur daarvan meespelen. Overigens mag de tegenprestatie naar vermogen óók in deze gevallen de re-integratie activiteiten niet in de weg staan.

In de verordening kan worden opgenomen dat vrijwilligerswerk van een bepaalde inhoud en omvang als tegenprestatie is te kwalificeren. Tevens kan worden bepaald dat het college, indien belanghebbende mantelzorg verricht, geen tegenprestatie opdraagt, zolang mantelzorg wordt verricht. Raadzaam is dat in de verordening de criteria worden vastgelegd op basis waarvan dit wordt beoordeeld.

- Uniform stelsel van verplichtingen en sancties

De hierboven genoemde verplichtingen (arbeids-re-integratie-tegenprestatie) vallen binnen het gemeentelijke beleids-/keuze kader. Daarbij kan rekening worden gehouden met lokale omstandigheden en de persoonlijke omstandigheden waarin een bijstandsgerechtigde verkeert.

Daarnaast schrijft de wetgever een 9-tal verplichtingen voor die bij overtreding moeten leiden tot een 'automatische' sanctie van tenminste 1 maand tot maximaal 3 maanden 100%. Dat is nieuw. Het gaat om verplichtingen gericht op arbeidsinschakeling, waaronder o.a. het zoeken naar werk, het aanvaarden van reistijd, verhuizing, gedrag en kledingaanpassing. De regering wil dat er meer eenheid komt, minder rechtsongelijkheid tussen gemeenten en minder beoordelingsvrijheid voor de klantmanagers. Het recht op uitkering kan niet zonder verplichting, de verplichting niet zonder naleving, en naleving niet zonder handhaving, aldus de Memorie van Toelichting. Als elke verwijtbaarheid ontbreekt, wordt van een sanctie afgezien. In tegenstelling tot het oorspronkelijke wetsvoorstel is er wel meer beoordelingsruimte voor het college bij het bepalen van de duur van de maatregel; niet over de hoogte, die blijft 100%.

→*Beleidsruimte/Verordening?*

De huidige maatregelenverordening moet worden aangepast. We zullen in samenspraak met de raad een visie moeten hebben op de gevolgen van zware sancties op de inkomenspositie van een bijstandsgerechtigde. Dringende redenen en zeer bijzondere omstandigheden kunnen leiden tot het niet opleggen van een sanctie, aangezien de internationale zorgplicht om te voorzien in noodzakelijke bestaanskosten altijd blijft gelden.

- Sanctie op 'Ernstige misdragingen'

Bij de algemene verplichtingen is opgenomen dat belanghebbende de verplichting heeft zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen jegens instanties/medewerkers die zijn belast met de uitvoering van de wet. Daarbij kan o.a. gedacht worden aan mishandeling, bedreiging, schelden, intimidatie en vernieling. De wetgever vindt dit gedrag dermate ontoelaatbaar dat het is omschreven als een aparte verplichting, die bij overtreding tot een maatregel behoort te leiden. Deze verplichting valt buiten de eerder genoemde uniformering. Met andere woorden: de gemeente dient regels te stellen over de hoogte en duur van de maatregel.

→*beleidsruimte/Verordening?*

De Maatregelenverordening WWB moet op dit onderdeel worden aangepast.

Bijlage 2 -Overzicht maatregelen/instrumenten Participatiewet (invoeringsdatum 1 januari 2015)

Hieronder zetten we de belangrijkste ontwikkelingen/instrumenten voor u op een rij.

- Wat gebeurt er met de Wajong?
De uitvoering van de Wajong vindt plaats via het UWV. Mensen met een Wajong-uitkering die duurzaam geen arbeidsvermogen hebben behouden hun bestaande rechten via het UWV. Het wetsvoorstel Participatiewet stuurt er wel op aan om de instroom in de Wajong te beperken. Het akkoord van 3 februari 2014 (staatssecretaris Klijnsma SZW en coalitie en 'bevriende' oppositiepartijen) heeft er toe geleid dat personen met een Wajong-uitkering én arbeidsvermogen niet naar de gemeenten overgaan. Zij blijven bij het UWV. Hun uitkering wordt met 5% verlaagd. Wel krijgt het UWV de opdracht om nog meer in te zetten op werk voor deze groep. Instroom van 'nieuwe wajongers' die gedeeltelijk kunnen werken komen wel bij de gemeente terecht na 1 januari 2015. De gemeente is dan verantwoordelijk voor de ondersteuning gericht op arbeidsinschakeling voor deze mensen.
- Wat gebeurt er met de SW?
Vanaf 2015 wordt de Wet op de sociale werkvoorziening afgesloten voor nieuwe instroom. De huidige Wsw-werknemers (sw-oude stijl) met een dienstbetrekking houden hun wettelijke rechten en plichten. Mensen die op de wachtlijst staan voor de sociale werkvoorziening en dit jaar niet meer kunnen instromen, hebben na 1 januari 2015 geen recht meer op een wsw-plek. Deze mensen kunnen vanuit de Participatiewet voor ondersteuning een beroep doen op de gemeente.

Wat betreft financiën neemt de rijksbijdrage voor per SW plek jaarlijks af, van circa € 25.900 euro in 2014 tot circa € 22.700 euro structureel met ingang van 2020. Daarmee neemt het subsidietekort toe en wordt het exploitatieresultaat iederz slechter.

In tegenstelling tot eerdere plannen is het Rijk bereid om extra gelden vrij te maken voor de pensioenen van WSW-ers. Gemeenten worden daarmee enigszins ontlast.

- Voorziening Beschut werk (nieuw)
In de Participatiewet is eveneens afgesproken dat er een nieuwe voorziening beschut werk in het leven wordt geroepen. Aan de Tweede Kamer is beloofd dat er landelijk 30.000 plekken komen voor de voorziening beschut werk. De verdeling van de werkplekken over gemeenten is nog niet bekend.
De plekken zijn bedoeld voor mensen die door hun lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding en aanpassingen van de werkplek nodig hebben, dat niet van een reguliere werkgever mag worden verwacht dat hij deze mensen in dienst neemt. Gemeenten organiseren beschut werk (en betrekken het Werkbedrijf hierbij). Er is altijd sprake van een dienstbetrekking. Dit kan ook bij een reguliere werkgever zijn. Het UWV zal voor beschut werk indiceren. Zij bepalen of iemand zoveel begeleiding nodig heeft dat beschut werk nodig is.

Gemeenten ontvangen per medewerker beschut ongeveer 14.000 euro in het I deel en 8.500 euro in het gebundeld re-integratiebudget.

→ *Beleidsruimte/Verordening?*

De gemeenteraad zal in ieder geval het volgende in een verordening vast moeten stellen:

- Op welke wijze bepaald wordt wie in een beschutte omgeving mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben
- Welke voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling worden aangeboden

De interne organisatie en de bepaling van de noodzakelijke infrastructuur zullen ook om nadere keuzes vragen

- Nieuw instrument: Loonkostensubsidie

Om het voor werkgevers aantrekkelijk te maken iemand met een arbeidsbeperking in dienst te nemen krijgt de gemeente de mogelijkheid om loonkostensubsidie te verstrekken. Het instrument loonkostensubsidie is inzetbaar voor mensen die niet in staat zijn honderd procent van het wettelijk minimumloon (WML) te verdienen. De hoogte van de subsidie hangt af van de loonwaarde van de werknemer. De loonwaarde wordt op de werkplek vastgesteld op basis van een transparante en betrouwbare methode. De loonwaarde wordt elk jaar opnieuw vastgesteld. De loonkostensubsidie is het verschil tussen het wettelijk minimumloon en de loonwaarde. De subsidie is maximaal 70% van het wettelijk minimumloon. De werkgever betaalt aan de werknemer cao-loon of als er geen cao-loon is, minimaal het wettelijk minimumloon.

De loonkostensubsidie wordt in de Wwb betaald uit de w-gelden maar in de Participatiewet uit I-gelden. Dat betekent dat een gemeente uitkeringsgeld kan inzetten voor loonkostensubsidies.

→ *Beleidsruimte/Verordening?*

De gemeente zal bij verordening met betrekking tot loonkostensubsidies moeten bepalen of iemand tot de doelgroep behoort. Ook zullen er regels moeten worden vastgesteld over de voorwaarden waaronder personen en werkgevers in aanmerking komen voor deze voorziening; ook dient de hoogte en duur van de vergoeding in het kader van de zogeheten no-riskpolis te worden geregeld (=doorbetaling van loon door de gemeente tijdens ziekte).

- Banenafpraak en quotum

In het sociaal akkoord hebben werkgevers afgesproken dat ze extra banen gaan creëren voor mensen met een arbeidsbeperking; het gaat uiteindelijk om 100.000 extra banen landelijk (oplopend tot 2026). De overheid zorgt tot 2024 nog eens voor 25.000 banen extra. Deze extra banen waarvoor werkgevers een garantstelling hebben gegeven, zijn bedoeld voor mensen die niet in staat zijn een inkomen op het niveau van het wettelijk minimumloon te verdienen. Er komt een quotum-regeling als stok achter de deur. Het quotum houdt in dat op termijn elke werkgever met 25 en meer werknemers een formele verplichting krijgt arbeidsplaatsen aan te bieden aan mensen met een beperking en moet betalen voor niet vervulde plekken. Als uit de eerste meting eind 2015 blijkt dat de aantallen niet zijn gehaald, treedt de zogeheten Quotumwet in werking.

In het kader van eerder genoemde afspraken (d.d. 3 februari 2014) is afgesproken dat de marktsector 5000 extra banen gaat scheppen in de periode 2015-2017 om de inwerkingtreding van de quotumplicht te voorkomen.

- Arbeidsmarktregio's en Werkbedrijven

De 35 arbeidsmarktregio's hebben een belangrijke rol om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te helpen. In elk arbeidsmarktregio wordt een Werkbedrijf ingericht. Groningen is centrum gemeente. Ook het UWV speelt daarin een belangrijke rol. Gemeenten hebben de lead bij de Werkbedrijven. Werkgevers- en werknemersorganisaties nemen deel aan het bestuur. De Werkbedrijven spelen een belangrijke rol bij het plaatsen van mensen op de extra banen uit de banenafpraak die de sociale partners met het kabinet hebben gemaakt. Bovendien betrekken gemeenten de Werkbedrijven bij het organiseren van beschermt werk. In elke regio wordt een basispakket aan functionaliteiten onder regie van het Werkbedrijf georganiseerd. Werkbedrijven hebben onder andere als doel om werkgevers die mensen met een arbeidsbeperking in dienst nemen te 'ontzorgen'. In de Werkkamer werken gemeenten en sociale partners dit verder uit.

→ *Beleidsruimte?*

Op dit onderdeel is een visie vereist op de rol van het werkbedrijf een ook op de rol van de gemeente daarin (actief trekkende rol?). Daarbij moet de samenhang met andere terreinen zoals 'Werk in zicht', werkgeversdienstverlening aan de orde komen.